

СТАН ІМУННОЇ ВІДПОВІДІ ТА ПРОДУКЦІЯ СПЕЦИФІЧНИХ ІМУНОГЛОБУЛІНІВ ДО КАРДІОТРОПНИХ ЕНТЕРОВІРУСІВ ПРИ СПРИЧИНЕНИХ ЇМИ УРАЖЕННЯХ СЕРЦЯ

THE STATE OF IMMUNE RESPONSE AND SPECIFIC IMMUNOGLOBULINS PRODUCTION TO CARDIOTROPIC ENTEROVIRUSES IN CARDIAL DAMAGES CAUSED BY THEM

Gromova M.A., Assoc. Prof. Zhdanyuk Yu.I.

Донецький національний медичний університет,

Кафедра внутрішньої медицини № 2

Актуальність: Ентеровіруси (ЕВ) групи Коксаки В (типи 1-5) і ЕКХО (ЕВКЕ) мають кардіотропні властивості і здатні вражати кардіоміоцити, ендотелій ендокарду, клітини перикарду. Діагностика кардіотропної ЕВ інфекції суттєво змінилась після впровадження тест-систем вітчизняного виробництва для визначення специфічних імуноглобулінів (Ig) класів М, А, G до ЕВКЕ, що дає змогу оцінити стан імунної відповіді і напруженість імунітету у різні періоди захворювання.

Наукова новизна роботи: Вперше досліджено зміни продукції специфічних Ig різних класів до ЕВКЕ у пацієнтів з кардіальною патологією, спричиненою кардіотропними ЕВ, в залежності від стану та терміну захворювання.

Мета дослідження: оцінити стан імунної відповіді і напруженість імунітету у різні періоди захворювання у пацієнтів з ураженням серця, викликаним дією ЕВКЕ.

Методи та результати досліджень: Обстежені 116 хворих, які були госпіталізовані в кардіологічне відділення у зв'язку з появою або посиленням клінічної симптоматики кардіальної патології (різних порушень серцевого ритму і провідності). В залежності від тривалості клінічних проявів пацієнти були поділені на 4 групи: 1 – до 6 міс., 2 – від 6 міс. до 1 року, 3 – від 1 до 4 років, 4 – більше 4 років. Для верифікації діагнозу та встановлення генезу кардіальної патології усім хворим було проведено імунологічне дослідження крові на вміст специфічних антитіл (АТ) - Ig класів А, М, G до ЕВКЕ, яке підтверджувало ЕВ інфекцію як причину кардіальної патології.

Частота визначення діагностичних рівней специфічних АТ класів М і А реєструвалася відповідно у межах 58,8-74,5% і 42,9-58,8% та коливалась в усіх 4 групах обстежених пацієнтів.

Встановлено, що середній рівень АТ - Ig G до ЕВКЕ у хворих з тривалістю захворювання до 6 міс. був самим низьким ($6,7 \pm 1,3$ УО/мл) і достовірно ($p < 0,05$) нижче аналогічних показників в групах з тривалістю кардіальної патології 1-4 роки ($18,1 \pm 2,3$ УО/мл) та більше 4 років ($10,4 \pm 3,3$ УО/мл).

Показник в групі з тривалістю захворювання 6 міс - 1 рік ($12,9 \pm 3,3$ УО/мл) мав тенденцію ($p < 0,1$) до зниження.

У групі з тривалістю захворювання більше 4 років встановлено ($p < 0,05$) зниження рівня усіх Ig у порівнянні з групою пацієнтів, тривалість захворювання котрих від 1 до 4 років.

Аналіз частоти реєстрації діагностичних рівней досліджених АТ у хворих при тривалості захворювання 6 міс.-1 рік показав достовірне збільшення частки хворих з підвищеними рівнями специфічних IgG у порівнянні з іншими групами пацієнтів.

Висновки:

1. Встановлена висока частота реєстрації діагностичних рівней специфічних IgM, IgA та АТ до кардіотропних ЕВКЕ серед пацієнтів з порушеннями серцевого ритму і провідності.

2. Встановлено достовірне зростання як середніх рівней, так і частоти реєстрації діагностичних значень специфічних Ig G у хворих при тривалості захворювання більше 6 міс. та зниження цих показників при тривалості захворювання більше 4 років.

3. У хворих з кардіальною патологією для верифікації діагнозу доцільно проводити визначення специфічних АТ до ЕВКЕ.

АНАЛІЗ ПЕРЕБІГУ РАНЬОГО ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНОГО ПЕРІОДУ У ХВОРИХ З ГОСТРОЮ АБДОМІНАЛЬНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ НА ФОНІ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ

ANALYSIS OF THE EARLY POSTOPERATIVE PERIOD COURSE IN PATIENTS WITH ACUTE ABDOMINAL PATHOLOGY AND HIV-INFECTION

Kasyan Y.V., Assoc. Prof. Koval T.I.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

У світі з ВІЛ інфекцією живе близько 37 млн. людей серед яких 19,5 млн. отримують антиретровірусне лікування. Україна залишається регіоном з високим рівнем поширеності ВІЛ. За оновленими оцінками щодо ВІЛ/СНІДу, на початок 2017 в Україні мешкало 238 тис. людей з ВІЛ усіх вікових категорій, у віковій групі старше 15 років рівень поширеності ВІЛ становить 0,61%.

Відсутність сучасних літературних даних щодо особливостей перебігу післяопераційного періоду у хворих з гострою хірургічною патологією органів черевної порожнини на фоні ВІЛ-інфекції обумовлює необхідність проведення даного дослідження.

Мета роботи - проаналізувати перебіг раннього післяопераційного періоду у хворих з гострою хірургічною патологією органів черевної порожнини на фоні ВІЛ-інфекції.

Матеріали та методи: в роботі проведено ретроспективний аналіз результатів обстеження та лікування 10 хворих із гострою хірургічною патологією органів черевної порожнини. Хворі знаходились на стаціонарному лікуванні в хірургічному відділенні Полтавської обласної клінічної лікарні ім. М. В. Скліфосовського в період з 2013 – 2016 рік. Пацієнти розділялись на дві групи: основна група - ворі з гострою абдомінальною патологією з супутнім діагнозом ВІЛ-інфекція – 5 чоловік, що потребували невідкладного хірургічного втручання. Група порівняння – 5 чоловік, що потребували невідкладного хірургічного втручання з приводу гострої абдомінальної патології. Всі оперативні втручання виконувалися в невідкладному порядку за умови ендотрахеального наркозу.

Результати дослідження виявили: середній термін перебування хворих основної групи в стаціонарі становив – 27,2±3,4 дні, а в групі контролю – 12,4±3,7 дні (p=0,000). Розвиток післяопераційних ускладнень, таких як почервоніння післяопераційної рани спостерігався у всіх 5 пацієнтів основної групи, порівняно із 1 хворим групи порівняння (p=0,044). Гіпертермія в основній групі тривала в середньому 18,2 дні, в групі контролю – 4,2 дні (p=0,000). В основній групі відмічалось значне зниження показників гемоглобіну, еритроцитів, а також відносналейкопенія, що невідповідала тяжкості хірургічної патології.

Висновок: Репаративні можливості у ВІЛ-інфікованих пацієнтів значно зниженні, а тому при виборі виду операції перевагу необхідно надавати мало травматичним втручанням. Часті випадки поліорганності ураження і поліінфекційності патологічних станів потребують від хірурга всебічного детального обстеження пацієнта із залученням лікарів різних спеціальностей.

КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ГАРЯЧКИ ЗАХІДНОГО НІЛУ В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

CLINICAL AND EPIDEMIOLOGICAL ANALYSIS OF THE WEST NILE VIRUS IN POLTAVA REGION

Koval A.V., Sadovska A.V., Assoc. Prof. Iziumska O.M., Assoc. Prof. Kotelevska T.M.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Вступ. Вірус Західного Нілу (ВЗН) – це вірус, заражений комарами, що має глобальне значення. За останні два десятиліття він несе відповідальність за значне число випадків захворювання людей і тварин у багатьох частинах світу, в т.ч. в країнах Східної Європи. В Україні інфекції ВЗН у людей і птахів вперше були зареєстровані більше 25 років тому, проте нинішній епідеміологічний статус досить неясний. Вперше захворювання – гарячка Західного Нілу (ГЗН) серед мешканців Полтавського регіону діагностовано та серологічно підтверджено у вересні 2011 р. Тому вивчення клініко-епідеміологічних особливостей ГЗН в нашому регіоні є актуальним.

Мета дослідження – проаналізувати епідеміологічні та клінічні прояви гарячки Західного Нілу в Полтавській області.

Матеріали і методи дослідження. Проведено ретроспективний аналіз 14 історій хвороб пацієнтів з ГЗН, які знаходилися на лікуванні в ПОКІЛ в 2011-2012 рр. Діагноз підтверджений виявленням у крові хворих специфічних антитіл класу IgG до вірусу ЛЗН методом ІФА та наростанням їх в динаміці в 4 рази. Для статистичного аналізу результатів використовували критерій χ^2 .

Результати дослідження. Аналіз даних епіданамнезу показав, що серед хворих жителів сільської та міської місцевості було порівну; шестеро з них проживали поблизу водоймищ; лише один з пацієнтів протягом інкубаційного періоду ЛЗН виїздив за межі області; жоден – не заперечував укуси комарів. Захворюваність мала чіткий сезонний характер: більшість випадків реєструвалися в червні-серпні (78,6%). Переважна більшість хворих госпіталізована з попереднім діагнозом гарячка неясного генезу (42,8%) та ГРВІ (35,7%), решта – з діагнозом гострий гастроентероколіт (21,4%). В усіх пацієнтів (100%) захворювання перебігало в середньо-тяжкій формі. Гострий початок хвороби реєструвався у 85,7%, поступовий – у 14,3% хворих. Гарячка мала місце в усіх пацієнтів (100%) та тривала від 5 до 30 днів, у 50% хворих зберігалася більше 10 днів. Клінічними формами ЛЗН були: грипоподібна (50,0%), нейроінфекційна (14,3%), екзантематозна (35,7%). Поряд із зазначеними проявами реєструвалися лімфаденопатія (28,6%), гепатолієнальний синдром (14,3%), пронос (21,4%), ознаки ураження органів дихання у вигляді бронхіту (14,3%).

Висновки. В Полтавській області сформувався природний осередок ГЗН. Клінічний перебіг випадків ГЗН, підтверджених лабораторно, перебігав з поліморфізмом клінічних проявів (загально-інтоксикаційний синдром з тривалою гарячкою, катаральні явища, екзантема, діарея, ураження нервової системи), що слід знати та враховувати практичним лікарям при постановці діагнозу.

КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРЕСУЮЧОГО НАД'ЯДЕРНОГО ПАРАЛІЧУ (СИНДРОМ СТИЛА-РІЧАРДСОНА-ОЛЬШЕВСЬКОГО)

CLINICAL-DIAGNOSTIC FEATURES OF PROGRESSIVE SUPRANUCLEAR PALSY (STIL- RICHARDSON-OLSHEVSKY SYNDROME)

Lavrinet S.V., Assoc. Prof. Kryvchun A. M.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра нервових хвороб з нейрохірургією та медичною генетикою

Прогресуючий над'ядерний параліч (ПНП), відноситься до групи нейродегенеративних захворювань, що займає вагомe місце серед патологій нервової системи. Вони є причиною розвитку рухових і когнітивних порушень, які призводять до швидкої інвалідизації та летального наслідку. Вперше, як окрему нозологічну форму, дану патологію було описано в 1963 році, а до цього ПНП помилково діагностували як синдром паркінсонізму.

Мета: поглибити знання про нейродегенеративні захворювання та провести клініко-параклінічний аналіз випадку рідкісного захворювання -ПНП (синдром Стила –Річардсона - Ольшевського).

Матеріали та методи дослідження: Нами спостерігався пацієнт Т. 57 років, який знаходився на обстеженні та лікуванні в неврологічному відділенні ПОКІЛ. Проведено збір скарг, анамнезу, оцінку неврологічного статусу, психологічне тестування за шкалою MMSE, аналіз даних МРТ головного мозку та літературних даних.

Результати дослідження: Вважає себе хворим біля 2 років, коли з'явилися порушення рівноваги тіла з частими падіннями, потім приєднались порушення ходи, мови, письма, зниження пам'яті, що призвело до втрати працездатності (пацієнт працював водієм).